

vestnik

'MESSENGER' 'GLASILO SLOVENSKEGA DRUŠTVA, 'MELBOURNE

LETNIK XVI, ŠTEV. 2

Registered for posting as a periodical — Category "B"

MAR./APR. 1971

Naša skupnost

Slovinci v Avstraliji uživamo kaj dober sloves. To je bilo že večkrat povdarjeno tudi s strani oseb, ki imajo mnogo opravka z emigranti in ki znajo razlikovati med narodnostmi s področja Jugoslavije.

Pridobili smo si ta ugled z našim pridnim delom, varčnostjo, poštenjem, čistočo in discipliniranostjo. Ne moremo se ravno ponašati z velikim splošnim uspehom na področju trgovine, industrije in znanosti. Toda tudi na teh poljih imamo nekaj posameznikov, ki so se povzpeli izredno visoko. Večina nas si je v razmeroma kratkem času osnovala družinico, si postavila domek ter se živela v neopoznane razmere tujine.

Kot posamezniki smo uspešni; kaj pa kot skupnost? Na žalost se nimamo nič kaj preveč pohvaliti. Gledano s stališča interesov skupnosti smo zaostali in so naši podvigi mnogo manjši kot bi lahko bili.

V Melbournu smo sicer prišli do svojega verskega centra, do svojega društvenega doma. Imamo svoje društvo in nebogljen dvomesечnik. To je pa tudi vse. In da imamo vsaj to je le zasluga malega števila požrtvovalnih idealistov pri društvu in neumorne predanosti slovenskih patrov in redovnic.

Večina rojakov pa stoji ob strani. Sicer pridejo ob večjih praznikih v cerkev, nekaj jih tudi plača članarino SDM; večina pa kritizira vsako akcijo na najnegativnejši način; da bi pa pristopili ali pa sami naredili kaj pozitivnega, to pa ne.

Le zakaj smo taki? Zakaj nimamo tako razvite zavesti skupnosti, kakršna je normalna večini drugih narodnostnih skupin.

Morda se lahko izgovarjamo, da je to narodna lastnost, katero smo prinesli seboj iz stare domovine. Morda je vzrok to, da je naše slovensko ob-

čestvo v Avstraliji sestavljeno in najrazličnejših plasti, da omikanci ne morejo sodelovati z polomikanimi. Mar nas preveč dele dialekti in običaji predelov Slovenije odkoder izhajamo. Je li krivo to, da nimamo pravega skupnega cilja in interesov, ki bi nas družili pri delu.

Lahko, da je nekaj resnice v gornjih razlogih, toda dvomljivo je, da so glavna ovira.

Naš narod je pokazal v času preizkušanj, da je njegova narodna zavest močna, čeprav zelo mlada. Ako drži razlog, da se omikanci ne morejo družiti s preprostejšimi rojaki, zakaj potem ti naši inteligenti ne osnujejo svoje posebne organizacije, svojega posebnega telesa, ki bi bil ostalim v zgled in oporo. Toda ne, pretežna večina teh omikancev z višine gleda in kaže na pomankljivosti "nižjih" slojev namesto, da bi jih vodila kulturno in gospodarsko. Namesto, da bi bila težišče, ki bi privlačilo vsakega Slovence, da bi se lahko s ponosom zavedal svoje narodnosti in mu ne bi bilo treba gasiti svoje žeje za družabnostjo in organizacijskimi prednostmi pri Benečanih ali Avstrijcih.

Ne razdvajajo nas pokrajinske posebnosti bolj kakor je to pri drugih narodih. Sicilijanec in Furlan se še razumela ne bi, ako ne bi oba čutila in govorila Italijansko.

Kaj res nimamo skupnega cilja in interesa, ki bi nas vezali pri delu? Tega nismo čutili tiste dni, ko smo ustanavljali naše društvo in razmere od takrat se niso prav nič dosti spremenile. Še vedno obstoji potreba po medsebojni pomoči, ako že mislimo, da naše kulturne vrednote niso vredne nikakršnega navora.

Našlo bi se, brez težave, nešteto praktičnih načinov, kako razviti delo. Saj imamo okoli nas polno primerov, kako delujejo druge narodno-

stne skupine. Manjka nam le potrebnih delavcev in predvsem vodilnega kadra.

Zakaj? Vzrok je v nas samih. V naši osebnosti, v naši varčnosti, v naši sebičnosti. Tu smo si vsi enaki. Štajerc enak Primorcu, profesor ne zaostaja za zidarjem.

Živimo v zemlji, kjer je zaslužek razmeroma lahek in obilen in vrgli smo se na zbiranje dolarjev. In vsak dolar hočemo uživati le sami; ves čas hočemo izrabiti le v svojo korist in užitek. Nismo tako prismojeni, da bi dali kaj za skupnost, pa naj bo to denar, čas ali energija. Le zakaj bi dajali, če nimamo od tega nobene osebne koristi.

Taki smo. Tako je naše mišljenje. Narodna zavest in ponos? Teh nimamo, kajti ne prineseta nam nobenega dobička! Odkod smo doma? Danes to ni važno. Danes so važni le dolarji, danes moramo le zbirati dolarje. — Kaj pa jutri? Jutri bomo morda čisto sami. Kljub zbranim dolarjem, bomo čisto sami, bolani, stari, pozabljeni in neogljani. Morda se bomo zasmilili tujcu. Saj če bo šlo tako dalje: slovenske skupnosti, kateri bi pripadali ne bo. Ta ne bo obstajala, ako je ne bomo vzdrževali in podpirali danes!

Obstojala pa bo, razvijala se bo in rasla še močnejša, ako bomo vsi pridoneli kar moremo. Ako bomo zapupali onim, ki vodijo in predvsem, ako bodo oni, ki so smožni voditi — ti naši omikanci, ki danes stoje ob strani, — priskočili in poprijeli za krmilo!

Kakor želim, da bi klic teh skromnih vrstic ne bil zaman, tako se tudi bojim, da jih večina sploh ne bo prečitala. Bojim se, da bodo naleteli na gluha ušesa tudi pri tistih, ki jih bodo čitali; bojim se, da bo članarina spet pozabljena, da bo "Vestnik" še naprej prihajal brezplačno. Kajti za premnoge je tudi 1 dolar naročnine na leto preveč.

Tuja ocena

Kako tujci gledajo na današnje Slovenijo nam kaže članek, ki ga je napisal John Ardagh in objavil v Angliji "The Sunday Times" 7. februarja t.l. Članek objavljamo v celosti in v angleškem jeziku tako, da ga boste lahko pokazali tudi prijateljem, ki ne razumejo našega jezika:

IN SLOVENIA, even the cigarette-packets and sugar-wrappings carry stanzas by the patriot-poet France Preseren (a contemporary of Byron). Romantic nationalism is worn with a flourish in this cheerful Socialist Ruritania in the Alps, and Slovenes never stop reminding you, "We are a **nation**, not just part of Yugoslavia." But this is not a narrow chauvinism: I found them touchingly eager to display their country to the visitor and to keep it open to outside influences.

This most westerly, Westernised and wealth of Tito's six Republics tends to look down on the other five as "the Balkans." But if anyone suggests that, if Slovenes aren't Balkan too, it is because they are so Austrianised, they will get angry. And rightly — for although the neighbour that ruled them till 1918 has left powerful traces notably in the profusion of baroque, and though the scenery is as breathtakingly Alpine as in the Tyrol, the people are essentially Slav, songful, soulful, and imaginative.

They are also, today, an unusual kind of modern society, trying to forge their own compromise between Communism and the growing inrush of Western consumer values. I think any visitor is likely to be intrigued by this and its paradoxes. Driving in from Italy, you notice at once that this little-guarded frontier with its absence of visa formalities is no iron curtain. I passed almost as many Yugoslav cars Trieste-bound for the weekend as there were Italian ones going east — a contrast with the sombre Czech/Bavarian border where you see a hundred "D" plaques for every "CS" one. Ljubljana, the capital, has plenty of sings of capitalist influence and official tolerance—the shops are full of Western imports, private boutiques multiply, TV carries glossy commercials for products with English names such as "Golden Kiss shampoo".

Ljubljana, set between wooded hills, is a useful stop-over point with good hotels. As at Salzburg, a medieval hilltop fortress looms over the old red-roofed quarter beside the river where there are some interesting baroque buildings. The modern part of the town looks—surprisingly, in view of its prosperity—almost as unkempt and unpainted as other East European cities, but it makes up for this with its liveliness. Ljubljana lives and drinks late, as well as investing expensively in its role as cultural metropolis, with an opera company and several orchestras and theatres. Music and poetry are national industries, and all the year there are concerts almost daily, with every summer a four-month international arts festival.

Many of its events are held in the lovely open-air Krizanke theatre. Even without any Slovene. I was able to appreciate some aspects of modern Slovene drama, notably its permissiveness: I saw a new play whose frontal frankness might have raised eyebrows even in London, and I was also lucky enough to chance on the remarkable avantgarde student group, Pupelija, who satirise the Party Establishment and outdo Hair! in their youthful eroticism.

For a summer holiday the choice is probably between seaside and lakes. Portorož, just south of Trieste. I thought a pleasant bathing-resort with sophisticated hotels and sandy beaches. Nearby is the romantic and typically Mediterranean old town of Piran with its campanile and piazzas—

you hardly need reminding that Venice is just across the gulf. Of lake resorts the most famous is Bled, where Tito is often a visitor and where there are plenty of fashionable amusements. Bled is close against the Alps and would make a good excursion centre for this spectacular corner of Slovenia, where the roads are mostly serviceable.

My own ideal Slovene holiday might be a gentle culture-crawl around the many monuments of this historic land. It offers romantic castles such as the white hull of Predjama, clinging to a rock-face near Postojna; unspoilt Renaissance towns such as Škofija Loka; and, outclassing the ubiquitous baroque, a few majestic Gothic churches with some of the finest frescoes in Central Europe, notably at Slovenj Gradec and Ptuj, near Maribor. There is much besides—and at night, when the feet are tired, there are the wine-taverns. Slovenes enjoy wine and song, and welcoming foreigners; and any tourist in these taverns will rapidly be made part of the company.

The cooking in Slovenia, a mélange of Australian and Bosnian, is hardly very refined and the meat not always tender; but at its best the food has a peasant honesty that satisfies large appetites, and I usually enjoyed the grilled wurst and pork. And the wines to wash it down flow quite cheaply—good white wines such as Ljutomer riesling, a sharpish **vin du pays** called **cvček**, as well as slivovic and local brandy (**vinjak**). Do not stick to the modern restaurants in Ljubljana's centre: go out to the suburbs and nearby villages to some of the old beamed taverns, many of them still family-run bastions of free enterprise. Here the **jeunesse dorée** of the new-rich Slovene middle class drive out in their Simcas and Opels to sing the old national songs that have endured through far more centuries than the "International".

LICENCE
MOTOR SCHOOL

Jug. Instruktor

24-2259

6 nadstropje

445 TOORAK RD., TOORAK

Tramvaj iz mesta št. 8
Postaja št. 32

Tel. 401-1427

Zavarovalniška dela

**D. B. Motor Body
Works**

Strokovnjaki za popravljanje
in lakiranje
(Panel Beating & Spray Painting)

Vsa dela zajamčeno prvovrstna

DARKO BUTINAR

8 Railway Road,
EPPING, 3076

SLOVENCİ OB YARRY...

POMOČ NOVODOŠLIM — Uprava za hostele novonaseljencev je konsečno uvide-la, da kvalificirani socialni delavci, kljub vsem diplomam ne morejo uspešno vršiti svojih nalog brez znanja tujih jezikov. Zato se je končno odločila in nastavila go. Dragico Gomizelj, ki je že več mesecev na svojo pobudo brezplačno pomagala v raznih hostelih, za tolmača v hostelih okolice Melbourn.

Emigranti iz Jugoslavije so vedno bolj številni. Treba jim je najti zaposlitve in stanovanja ter jim pomagati v najrazličnejših problemih s katerimi se srečajo v novem tujem svetu. Zato prosimo vsakogar, ki bi mogel kakorkoli biti na uslugo. Gomizeljevi pri njenem delu — to je predvsem pri iskanju dela in stanovanja — da to sporoči njej naravnost na tel. št. 379-6511 ali pa na naslov našega društva.

V nedeljo, 28. marca so si člani SDM ogledovali prenovljene prostore v Domu. V zvezi s tem je bil prirejen na vrtu v senci košatih dreves "barbecue". Vreme je bilo kot naročeno in vsi obiskovalci so imeli izredno prijetno in družabno popoldne, kakor pričajo gornje fotografije.

ŠTORKLJA — Zvestim in dolgoletnim prijateljem našega društva, ge Kristini in g. Dragotu Slavec iz East Keilor — ja se je rodil sin. Krščen je bil na ime Edí Boris. Čestitamo!

USPEH — Gdč. Jolanda Petroti iz East Keilor — ja si je s svojimi dosedanjimi odličnimi rezultati v srednji šoli zaslužila državno štipendijo v znesku \$1,500.00 za nadaljevanje svojih študiji na univerzi La Trobe. Matí gdč. Jolande je naša rojaki-nja doma iz Postojne.

Z MINISTROM — Gdč. Magda Mesar — naša kandidatka za Miss Teenager Victoria — mora imeti lepe možnosti za uspeh pri natečaju, saj je melbournski "Sun" že dvakrat objavil njeno fotografijo. Na eni teh fotografij jo vidimo ko se rokuje s namestnikom premierja Tasmanije g. Lyons-om, ki je ob tej priliki objavil podaritev nagrade za tretje mesto: počit-nice v Tasmaniji. Pogoj pri tem natečaju je, da kandidatke nabirajo denar za Royal Women's Hospital. Če kdo rojakov hoče pri tem pomaagti naj pošlje svoj prispevek direktno na naslov Magde: 8 Turner Street, Pascoe Vale South ali pa na naslov našega društva.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

vas prisrčno vabi na svoj

5. LETNI PLES

in

izvolitev Lepotice Plesa SDM 1971

ki bo v

**soboto, 29. maja 1971,
od 7.30 ure dalje,
v Broadmeadows
Town Hall-u,**

Pascoe Vale Road,
BROADMEADOWS.

Igra poznani orkester MR 5.
Odlična večerja po zmerni ceni.
Alkoholne pijače prinesite
s seboj.

**Obleka večerna
Vstopnina \$3.00**

VSTOPNICE

imajo v predprodaji:

D. Gomizelj, Niddrie 379-6511
Slov. Dom, Carlton 38-1679
M. Svetina, Heidelberg 45-4965
M. Uršič, St. Albans 396-3893
I. Erič, Preston 480-1451
E. Mesar, Pascoe Vale 35-1396

NAŠE PRIREDITVE V LETU 1971:

- 23. oktobra: Slovenski ples v Broadmeadows
- 4. decembra: Miklavžev ples v Broadmeadows
- 26. decembra: Piknik v Wandin East
- 31. decembra: Silvestrovanje v Melbourne Town Hall

“OPERACIJA PRESEDNIK”

Kako koristen je šport človeku nam kaže nezgoda, ki se je pripetila našemu predsedniku g. Francetu Sajovicu in, ki bo prišla v zapiske našega društva in našega doma pod naslov “Operacija predsednik”.

Le spretnosti, ki si jo je g. Sajovic pridobil v svojih bolj razboritih letih mladih dni, ko se je kot riba metal iz enega v drugi konec gola za žogo, se imamo zahvaliti, da nam ni bilo potreba voliti novega predsednika.

Bilo je en teden pred nedeljo, na katero smo sklenili pokazati prenovljene prostore našega doma svojim članom. V glavnem je bilo vse pripravljeno. Zavese so bile naročene, potreba je bilo pričvrstiti na okna le še lesene okvirje zanje. Prav to je delal g. Sajovic, ko se je lestev pod njim nenadoma zamajala in je izgubil ravnotežje. Ko je videl, da je padeč neizbežen in je zagledal pod seboj pokoncu stoječ železen drog, ki nam služi kot stojalo za zvočnike, se je zavedel, da ako pade nanj, se bo nabol, kot na sulico. Tu mu je prisko-

čila na pomoč prisotnost duha, ki si jo je izvežbal pri igranju nogometa. Kot nekdanj v голу se je vrgel na stran in se tako umaknil grozečemu drogu. Padel pa je še vedno tako močno, da si je prebodel slezen ali vranico in pričel notranje krvaveti. Še se je sam pripeljal domov, toda v par urah so ga odpeljali v bolnico, kjer se je takoj moral podvreči operaciji in kjer je ostal svojih deset dni.

Operacija je bila uspešna, pacient je ozdravel in spet prevzel dolžnosti predsednika, katere je v njegovi dolžnosti vršil podpredsednik g. Pavle Česnik. Pravi le, da mu ni žal za izgubljenih par litrov krvi, katere je itak nadoknadil z transfuzijo, pač pa mu je žal, da se ni mogel udeležiti otvoritve prenovljenih prostorov, kajti to je bil dogodek, ki se tudi s transfuzijo ne da nadoknaditi. V tolažbo mu je edino to, da bo treba tudi ostalo polovico doma prenoviti in da tako obstoji možnost, da bo prisoten ko bomo dokončali tudi prenovitev teh prostorov.

“Operacija predsednik” pa nas uči: Mladi člani naj se pridno udeležujejo v nogometu, predsednikom, ki so že v srednjih letih, pa naj ne bo dovoljeno vzpenjati se po lestvah.

SLOVO

G. Vinko Molan, ki je predsedoval našemu društvu več let, je pričetkom maja s soprogo zapustil Melbourne. Preselila sta se k svojim trem sinovom, ki si utrjujejo novo existenco v Zapadni Avstraliji.

G. Molan je bil vsa leta eden najaktivnejših delavcev našega društva in eden najzavednejših članov Slovenske skupine v Melbourne. Delo njegovih rok je doprineslo tudi pri graditvi naše cerkve v Kew.

Odbor SDM se je od g. Molana skupno poslovil z lepim darilom, ki naj mu bo v spomin in zahvalo za preživela leta v Melbourne.

V njegovem novem kraju pa mu, kakor tudi njegovi soprogi, želimo veliko sreče, zdravja in zadovoljstva.

ALI VESTE ?

Najbrže ne, da med nami v Melbourne živi Slovenka, katere ime je poznano več ali manj po vsem športnem svetu. Le malo rojakov tukaj ve za Natašo Urbančič., čeprav živi v Melbourne že nekaj let.

Nataša je nedavno dosegla nov rekord v metu kopja, ki ga je vrgla 60 m in 18 cm. Tako se je približala svetovnemu rekordu, ki ga trenutno brani sovjetska športnica Goršakova in ki je 62 m 40 cm. Urbančičeva se je tako postavila na deveto mesto najboljših svetovnih metalk kopja vseh časov i z najboljšim letošnjim rezultatom.

Šestindvajsetletno dekle, po rodu iz Celja, nekdanja članica ND Kladivar je v zadnjih letih dosegla neverjeten napredek. Na olimpijadi v Mehiki je dosegla 6. mesto na evropskem prvenstvu v Atenah pa četrto. Nataša je že druga pomembna slovenska športnica, ki živi med nami v Melbourne. Po olimpijskih igrah v Melbourne, leta 1956 se je naselila tu tedanja članica jugoslovenske ekipe, metalka krogle gdč. Nada Kotlušek.

Nataša se namerava v juniju vrniti v Slovenijo in nastopiti proti najboljšim metalkam kopja v Evropi. Je ena izmed treh jugoslovanskih atletinj, ki so danes na svetovnem vrhu. Poleg nje sta še Vera Nikolič s svetovnim rekordom v teku na 800 m (2.00,5) in Snežana Hrepevnik s tretjim najboljšim rezultatom v skoku v višino — 186 cm (svetovni = 191 cm).

K odličnim izgledom, ki jih ima Nataša za nastope v bližnji bodočnosti: na evropskem prvenstvu v Helsinkih, na Balkanskih igrah v Zagrebu ter olimpijskih igrah v Monakovem, se pridružujejo želje vseh melbournskih Slovencev za čim večji uspeh.

POSTANI ČLAN S.D.M.

Obrnite se z največjim
zaupanjem na svojem
jeziku za vse potovalne
zadeve

POTOVALNI IN TURISTIČNI AGENCIJI

PARTHENON

249 SWANSTON STREET — MELBOURNE

Za vsa navodila — na uslugo: g. Dragiša Braunović

Telefoni: 66-31457, 66-33520, 66-34975

227 BARKLY STREET — FOOTSCRAY, VIC.

Za vsa navodila — na uslugo: g. Milan Mijušković

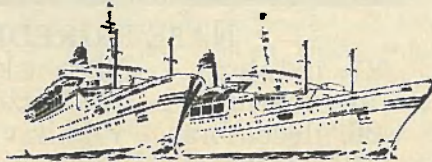
Telefon: 68-1110

Bon Voyage in dobrodošli —

smo zaželeli do danes tisočem

zadovoljnih potnikov . . .

Zakaj bi ne bili tudi Vi med njimi?!

Spored letošnjih tekem našega moštva:

PRVI DEL:

1. 4. 4.: KEW v. Regent (Rezultat: 2:3)
 2. 11. 4.: Reservoir v. KEW (0:11)
 3. 18. 4.: KEW v. Royal Park (0:2)
 - * 25. 4.: Open date
 - * 2. 5.: Cup Round I — KEW v. Diamond Creek (0:2)
 4. 9. 5.: Carlton v. KEW (3:2)
 5. 15. 5.: KEW v. Diamond Creek (2:6)
 6. 23. 5.: Keon Park v. KEW (:)
 7. 30. 5.: KEW v. East Carlton (:)
 - * 6. 6.: Open date
 8. 13. 6.: Hawksburn v. KEW (:)
 - * 20. 6.: Open date
 9. 27. 6.: East Brunswick v. KEW (:)
 - * 4. 7.: Cup Round II
 10. 11. 7.: KEW v. Parkville Cedars (:)
 11. 18. 7.: Postal Institute v. KEW (:)
- DRUGI DEL:**
12. 25. 7.: KEW v. Postal Institute (:)
 13. 1. 8.: Regent v. KEW (:)
 14. 8. 8.: KEW v. Reservoir (:)
 15. 15. 8.: Royal Park v. KEW (:)
 16. 22. 8.: KEW v. Carlton (:)
 17. 29. 8.: Diamond Creek v. KEW (:)
 18. 5. 9.: KEW v. Keon Park (:)
 19. 12. 9.: East Carlton v. KEW (:)
 20. 19. 9.: KEW v. Hawksburn (:)
 21. 26. 9.: KEW v. East Brunswick (:)
 22. 3. 10.: Parkville Cedars v. KEW (:)

- KEW — No. 2 Oval, Yarra Bend Park.
Dostop iz Heidelberg Road, Fairfield.
Mimo bolnišnice in ženske kaznilnice,
nato desno.
- CARLTON — Royal Park, No. 14 Oval,
Parkville.
- DIAMOND CREEK — Nillumbik Park,
Hurstbridge Rd., Diamond Creek (bli-
zu postaje).
- EAST BRUNSWICK — Princes Park,
No. 6 Oval, Carlton.
- EAST CARLTON — Royal Park, No. 9
Oval, Parkville.
- HAWKS BURN — Fawkner Park, No. 1
Oval, nasproti Alfred Hospital-a.
- KEON PARK — J.C. Donath Reserve,
cnr. Harmer St. off Cheddar Rd., Keon
Park.
- PARKVILLE CEDARS — Princes Park,
Carlton.
- POSTAL INSTITUTE — No. 7 Oval,
Middle Park.
- REGENT — T.A. Cochrane Reserve, Col-
lier St., Preston (za Preston Hosp.).
- RESERVOIR — J.C. Donath Reserve,
Wagga Rd., off Lloyd Ave., Keon Park.
- ROYAL PARK — No. 14 Oval, Royal
Park, Parkville.

PRILOŽENO POŠILJAM

\$ za

- članarino SDM
- naročnino "Vestnik"
- sklad Ivana Urbasa

Priimek

Naslov

(Prečrtaj kar ne ustreza)

Ženske na švedskem in Danskem živi-
jo najdalj, poprečno po 76,5 leta. Moški
le redkokje preživijo ženske po statistiki
Združenih narodov le v petih državah
na svetu: Gornji Volti, Ceylonu, Indiji,
Jordaniji in Pakistanu.

**PHOTO STUDIO
ERIC**

**305 High Street,
Preston, 3072
Tel. 480-1451**

(ob vsakem času)
Za izdelavo prvorazrednih
fotografij, za:

- POROKE,
- KRSTE,
- RAZNE DRUŽINSKE
SVEČANOSTI, itd.

Kakor tudi za reprodukcije in
povečave (črno bele in barvne)
se Vam toplo priporoča Vaš
domači fotograf.

Nevestam posojamo brezplačno
poročne obleke, krojene po meri.
V zalogi imamo tudi: cvetje,
poročne vence, bonbonjere in
ostale poročne potrebščine.
Seveda govorimo Slovensko.
Odrpito tudi ob sobotah in nedeljah

**NA SVETU 3,5
MILIJARDE LJUDI**

Po statističnem demografskem letopisu
Združenih narodov živi zdaj na svetu 3,5
milijarde ljudi, če pa bo prirastek ostal
takšen kot je zdaj, se bo število prebival-
cev v prihodnjih 36 letih kar podvojilo.

V letopisu piše, da je bilo julija na
svetu 3 milijarde 552 milijonov ljudi, od
tega milijardo 988 milijonov v Aziji,
460 milijonov v Evropi, 345 milijonov v
Afriki, 276 milijonov v Latinski Ameriki
in na Karibnih, 340 milijonov v Sovjetski
zvezi, 224 milijonov v Severni Ameriki in
nekaj manj kot 19 milijonov v Oceaniji.
... LR Kitajska ima največ prebivalcev —
740 milijonov. Sledijo ji: Indija s 537 mi-
lijoni, Sovjetska zveza z 240 milijoni,
ZDA 203 milijoni, Indonezija s 116 mili-
joni itd.

Turistična agencija

WORLD TRAVEL SERVICE

Pty. Ltd.

**220 FARADAY STREET, CARLTON, 3053
Tel. 34-4371 i 34-6934**

se priporoča za vsa potovanja po zraku, morju in zemlji na celem svetu.
Za najbolj ugodno in najhitrejšo potovanje boste nad vse zadovoljivo
postreženi pri nas.